Kairos

газета студентів історичного факультету

№1 (9) , лютий 2018

«Історія світу - це біографія великих людей»
Т. Карлейль

Шановні випускники історичного факультету!

Якось непомітно пролетіли ці майже шість років студентських буднів. Невидимий поклик невблаганно запрошує ще вчорашніх студентів випробувати себе на самостійних стежках освітянських лабіринтів. А вони такі різні, не дивлячись на торбинку літ, яка їх об'єднує і пропонує помірну участь у творенні людськості. Бо саме такими проблемами і повинен займатися народний учитель на самостійних хлібах. Тому іноді вірно говорять, не принижуючи інші професії, що праця учителя найпочесніша, бо пов'язана із творенням людини за періодами входження її у реальний світ, а головне – об'єктивне його сприймання і розуміння.

Не знаю як в інших, але на історичному факультеті професорсько-викладацький склад намагався сформувати за вказаний період такого випускника, якому не соромно було б іти до дітей в школу, щоб відкривати учням цікаві сторінки історичної спадщини народів України і Світу в цілому. Причому, а я стверджую це з повною відповідальністю за своїх колег, ми намагалися досить об'єктивно і достовірно пояснювати всі проблеми її величності ІСТОРІЇ, бо знали, що недоказане, чи сказане за політичним замовленням, рано чи пізно не спрацює, і тоді слід чекати біди і розчарування. Ми намагалися вести відвертий діалог і хотіли, щоб і наші вихованці були такими у вчительських буднях. Особливо, коли вони висвітлюють сторінки історії та ролі в ній окремих особистостей. Не знаю, як інші, але я завжди орієнтувався на класичний вислів великого Фрідріха Георга Гегеля: «Всесвітньо-історичні події та особистості повторюються двічі: перший раз як трагедія, а другий – як фарс».

Але давайте все-таки повернемося до тих, у чиїх серцях ми намагалися залишити частинку свого Я.

Магістерський нинішній курс, який ми делегуємо в освітянський світ, досить індивідуальний за багатьма чинниками. Причому, як здобувачі вищої освіти денної форми навчання, так і заочної. По-перше, це перший випуск на історичному факультеті, коли за допомогою магістрів було укомплектовано більшу частину лаборантського підрозділу. Це – Макаренко Ольга і Пащенко Марія – декан; Гончарова Ольга і Терпан Ірина – кафедра філософії та суспільних дисциплін; Вихватнюк Ліна – кафедра всесвітньої історії та методик навчання. По-друге, диплом з відзнакою отримують вісім магістрантів – Король Інна, Гук Анастасія, Макаренко Ольга, Вихватнюк Ліна, Гончарова Ольга, Конський Олександр, Андронік Алла, Білоконь Анастасія і двоє спеціалістів-перехресників – Зозуля Сергій і Пікалюк Іван. По-третє, дев'ять випускників уже спробували самостійний вчительських хліб – Козорезова Гюльнара, Чернов Едуард, Снісаренко Владислав, Немировський Віталій, Андронік Алла, Чула Інна, Душна Аліна, Тарасова Юлія, Пащенко Марія. По-четверте, на фронтах нинішньої російсько-української війни побували Бугай Ігор, Красножон Ярослав, Шпирко Микола, активно виконували волонтерську місію Зозуля Сергій, Стецько Мирослава, Юраш Вадим.

А тепер проаналізуйте сказане і подумайте, яких гарних душею і серцем людей проводжає нині у цей прекрасний і суперечливий світ наш факультет!

Дорогі наші колеги! Ми Вам усім, без жодного зайвого слова і жесту, бажаємо тільки Добра, Щастя і Любові! І найголовніше, щоб Ви завжди цього бажали нашій рідній Україні, любили своїх батьків, поважали друзів, цінували мудрість, боролись за правду, не прощали зради і ніколи не забували те святе місце, в якому вас готували до вчительства! Це наша з вами Альма-Мати!

Декан історичного факультету, Заслужений працівник освіти України, професор
Анатолій Карасевич

ТЕПЛА ВАМ І ЩАСТЯ!

Знов традиційно делегує Альма-Мати в світ добра,
Самих достойних кожен рік учителів для України.
А кожен з них тепла і знань в свою дорогу тут зібрав,
Щоб десь пройшли в дитячих душах України нові зміни.

І якось боязно і радісно за наших всіх, хто тут, дітей,
Хоча свою ми частку серця Вам принесли в душу.
Щоб життя склалося у Вас суттєво не лише з ідей,
Я в неба й Бога долі Вам просити нині у дорогу мушу.

Хай Вам щастить в житті оцьому зовсім не простім,
Цінуйте мудрість і шляхетність, і не прощайте зраду.
А головне – Ви пам'ятайте історичний спільний наший дім,
Те найсвятіше, що лишається у Ваших душах у нагаду.

Хай все те збудеться, що Ви задумали колись собі,
Хай Вам всміхається лише достойна освітянська доля.
Щоб світ учителя Ви всі творили тільки в чесній боротьбі,
Як предки канонічно несли мудрість дітям з родового поля.

ХАЙ ВАМ УСМІХНЕТЬСЯ ГАРНА ОСВІТЯНСЬКА ДОЛЯ!

Так вже влаштовано в житті, що хороший час завжди пролітає швидко. Як блискавично промайнули роки студентства – золота пора для кожного із Вас. Саме в цей час ви визначилися зі своїм місцем у житті, зробили все можливе, щоб у серці залишилось якомога більше приємних спогадів. Перша лекція... перша ніч у гуртожитку...перша сесія... перше доросле кохання...

Чимало спогадів залишилось і у ваших наставників, які опановують науку життя разом із вами. Ви зростали і мужніли на наших очах не лише фізично – ви виросли професійно, здобули наполегливою працею ґрунтовні знання, навчилися ставити перед собою завдання і досягати їх, ви загартували характер і виховали у собі найкращі людські якості! Ви так швидко стали дорослими та незалежними!

Сьогодні з гордістю ми можемо називати вас колегами, фахівцями своєї справи. Ми вже не називаємо вас дітьми – ви дорослі, впевнені у собі мужні люди, здатні приймати самостійні рішення і вирішувати свою майбутню долю. Вона розпише ваше життя по-своєму, та знайте, що важливо у цьому житті залишатися людиною, пам'ятати своє коріння, своїх батьків, своїх наставників, не забувати тих, хто пліч-о-пліч допомагав вам у тривожні хвилини життя стати, у першу чергу, особистістю.

З вами було приємно спілкуватись, відчувати ваше розуміння і бачити віддачу. Тепер перед вами відкриваються нові життєві обрії. Нехай вони будуть ясними, і нехай диплом випускника історичного факультету Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини залишається для вас не просто документом про вищу освіту, але й надійним провідником на професійному шляху, предметом гордості і знаком приналежності до багатотисячної родини істориків.

Бажаю всім здоров'я, щастя, наснаги, нових творчих звершень, мудрих рішень і дій, високих професійних досягнень, впевненості у своїх силах! Хай Бог оберігає вас скрізь і всюди!

З повагою заступник декана з навчальної роботи, професор Зінаїда Священко

Кожному зі студентів історичного факультету доводилося чути від знайомих та родичів типові запитання: «на кого ти вчишся?» чи «будеш вчителем?». І ми, ніяковіючи, давали якусь відповідь, бо ж з дипломом історика можна працювати або шкільним вчителем, або викладачем університету. Виходячи з таких не вельми веселих перспектив, ставало не зовсім зрозумілим, для чого ж тоді жертвувати п'ятьма роками свого молодого життя, витрачати кошти на оплату навчання і диплом, папір для рефератів, купувати тонни зошитів та іншої макулатури? Бо ж, керуючись стереотипними уявленнями, ми всеодно запрограмовуємо своє майбутнє життя на роботу, в кращому випадку, у школі.

Насправді, диплом – це далеко не головне, що нам може дати історичний факультет. Справа в тому, що в умовах сучасного суспільства, по суті, чи не найважливішою запорукою кар'єрного розвитку та самореалізації є набуті компетенції та життєвий досвід. Ось що нам дійсно потрібно взяти від університету! Під навичками розуміються не якісь конкретні навчальні курси, що можуть знадобитися нам як фахівцям, а, власне те, що ми несвідомо вдосконалюємо упродовж п'яти років навчання. І від того, наскільки майстерним є володіння ключовими навичками, залежить наше майбутнє.

Сьогодні можна простежити тенденцію стрімкого розвитку інформаційних технологій. «Хто володіє інформацією, той володіє світом» – ця давно відома усім теза набула на сьогоднішній день чи не найбільшої актуальності. Основними видами роботи з інформацією є аналіз та прогнозування. Ці завдання моделює для себе будь-яка компанія та фактично кожен бізнесмен, оскільки з принципу аналітики виступає принцип прогнозування. Перерозподіл капіталу в наш час проходить постійно, оскільки ресурси не є однаково цінними упродовж усього часу. Людина, яка володіє ресурсами, не обов'язково буде успішною. Проте особа, що буде спроможна змоделювати розвиток процесів, адекватно оцінити певні явища, спрогнозувати їх вплив на розвиток подій, проаналізувати тенденції потреб споживачів, завжди матиме можливість набагато успішніше зробити капіталовкладення.

Аналітика в сучасному світі є одним з найважливіших моментів роботи в будь-яких середовищах: політичному, економічному, культурному тощо. А хто зможе це зробити краще, як не фаховий історик, який бачить коріння сучасних явищ і подій в давнині та може пояснити, чому ми маємо те, що маємо?

Інша важлива навичка – це критичність. Здатність критично мислити є надзвичайно важливою в часи інформаційної війни. Згадаймо свої джерелознавчі дослідження, коли ми ставили під питання кожну фразу, чи коли аналізували радянські монографії, а усьому цьому нас вчили з першого курсу навчання в університеті. Ми тепер точно зможемо, переглядаючи новини, адекватно їх оцінювати і грамотно відповідати на запитання: кому це вигідно і для чого презентують інформацію саме так, а не інакше.

Ще одна фахова компетентність не лише істориків, а й гуманітаріїв загалом – вміння комунікувати з людьми. Мистецтво красномовства забезпечує специфіка навчання на історичному факультеті. У будь-якому випадку нам доведеться регулярно робити доповіді, вести дискусії, неформально спілкуватись з колегами тощо. Історичний факультет надзвичайно важливий для нашого загального розвитку. Ми чудово орієнтуємося у питаннях політики або ж економіки, можемо підтримувати будь-які розмови і точно не розгубимося на співбесіді. Очевидно, саме із цієї причини серед політиків так багато випускників історичного факультету.

Міцний фундамент отриманої історичної освіти дозволяє будувати практично будь-яку кар'єру. Мабуть, кращим свідченням перспективності професії є і самі випускники історичного напряму, що досягли неабияких успіхів: Х'ю Лорі, Катерина Осадча, Патрік Зюскінд, Дональд Туск, Володимир Литвин, Ігор Литовченко та багато інших.

Голова студентського інформаційного сектору Олеся Караман

ШАНОВНІ ВИПУСКНИКИ, МАГІСТРИ, КОЛЕГИ! Вітаю вас із знаменною подією у житті – закінченням університету та здобуттям магістерського ступеня.

Пам'ятаю нашу першу зустріч на першому курсі, коли читала у вас історичну географію України…вже через декілька років ми зустрілися на практиці в школі №3 та при вивченні курсу «Історичне краєзнавство». Між цими зустрічами пройшло 3 роки і вже було видно наскільки ви подорослішали, стали впевненішими, поповнився ваш багаж знань, кругозір, світогляд. В магістратурі мене призначили куратором вашої групи, але зустрівшись з вами, зрозуміла – наставник вам вже не потрібний, ви – молода українська сформована когорта істориків зі своїми переконаннями, прогресивними ідеями та баченням життя.

Хочеться зараз згадати про кожного зокрема: Ліна Шевченко – тендітна, завжди доброзичлива та безвідмовна; Інна Король – розумниця, незамінна ведуча «Найрозумніший» на історичному факультеті; Віка Безноско – «залізна леді», при цьому така мила та відверта; Саша Конський – спочатку трохи сором'язливий хлопець, який потім відкрився для мене на практиці в школі; Оленка Козак – щира, талановита дівчина, яка дуже любить читати; Оля Макаренко без сумніву стильна, зібрана, завжди усміхнена; Маша Пащенко – вольова, лідер в колективі; Мирослава Стецько – дівчина з величезним серцем; Оля Гончарова – виважена, світла дівчинка з неймовірною посмішкою; Настя Гук – впевнена в собі, запальна та життєрадісна; Іра Терпан – енергійна, креативна, комунікабельна; Маринка Габузь – красуня, мрійлива та вишукана леді. У літописі історичного факультету назавжди залишаться імена неповторних та доброзичливих Миколи Василика, Діми Кубаніна та Роми Березкіна, загадкових Валентини Нешевої та Аліни Мехеди.

Ваш випуск – це свято всього колективу історичного факультету, адже кожен з нас долучився до вашого професійного становлення. Перед вами відкрилися тисячі доріг, але кожен з вас обере свій життєвий шлях. Бажаю вам здійснення ваших мрій і сподівань! Бажаю, щоб обрана вами професія дійсно стала улюбленою справою, дозволила відчути свою потрібність, значущість, гідно реалізувати здібності і таланти. Будьте завжди відкритими до нових знань! Подорожуйте, спілкуйтесь, мрійте, кохайте, помиляйтесь, живіть і вірте, що все у вас буде добре!!! VIVAT МАГІСТРИ!

З повагою куратор 251-252 груп, доцент Ольга Лісовська

Шановні магістри! Звертаюся до вас як до вчорашніх студентів!

Для вас це свято є дуже хвилюючим, адже завершується певний етап вашого життя і починається новий. Найкращі роки в житті кожної молодої людини – це студентські роки. Роки становлення його як фахівця-професіонала, роки творчості, роки наполегливої праці, роки здобуття нових вірних друзів, роки першої любові, роки мужніння. Наші сьогоднішні випускники – вчорашні студенти – члени великої та дружної студентської сім'ї УДПУ. Я бажаю їм подальших професійних успіхів. Ніколи не забувайте наш спільний дім УДПУ, повертайтеся сюди, де вас завжди пам'ятають, люблять і чекають.

А тепер дозвольте звернутися до вас як до колег!

Наша країна чекає на вас, адже держава реформується і багато чого доведеться робити саме вам. Будьте активними, займайтеся громадською та політичною діяльністю, обирайтеся на депутатів місцевих, обласних, Верховної рад – реформуйте і змінюйте світ навколо себе. Але у вирі життєвих поєдинків, не забувайте, що ви ЛЮДИНА. Дорогі мої, будьте гідними людьми, громадянами держави.

З повагою колишній куратор, доцент Ольга Скус

Як швидко промайнули золоті та незабутні шість років студентства! Це надзвичайний період для кожного з Вас. Саме в цей час Ви визначилися із своїм місцем у житті, зробили все можливе, щоб у серці залишилось якомога більше приємних згадок: перша лекція... перша ніч у гуртожитку... перше доросле кохання... перша сесія... У юнацтво тепер можна потрапити лише на крилах пам'яті!

Історики, Ви – еліта нації, Ви-майбутнє країни, Ви – наша гордість! Тож бажаю Вам: професійного зростання, реалізації свого потенціалу, невичерпного натхнення та підкорення нових життєвих вершин!

З повагою колишній куратор, Олена Максимчук

З добротою і посмішкою згадую роки вашого навчання, вашу енергійність й життєрадісність, відповідальність і цілеспрямованість. Попереду – шлях становлення, розвитку, професійного зростання. Бажаю здоров'я, сил, натхнення та творчості заради майбутнього України, щоб доля сприяла усім вашим починанням і задумам. Саме ви з новим світоглядом, творчим мисленням, активною громадянською позицією здатні розвивати економічний та інтелектуальний потенціал України, зберегти надбання поколінь та забезпечити гідне майбутнє нашої держави. Пам'ятайте про університет, ми завжди будемо раді вас зустріти. Нехай щастить!

З повагою колишній куратор, кандидат історичних наук Віталій Тацієнко

МАГІСТЕРСЬКИЙ ГОРОСКОП НА 2018 РІК

251-м група. Основні якості господаря цього року – Рудого собаки – щирість та відданість. Тому студентам 251-м групи варто бути відданими фахові історика та не зраджувати йому. Якщо Вам це вдасться, то Рудий Пес завжди і в усьому буде допомагати! Рік може активувати давні творчі плани. Головне – перейняти у господаря року витривалість.

252-м група. Для студентів 252-м групи девіз року, що розпочався: «Собаки гавкають, караван іде, а історики відкривають нове». Загалом, які б перешкоди не підготувала Вам доля, важливо не зупинятися напівшляху, а повільно і впевнено рухатися вперед за будь-яких обставин. Ви ж знаєте – не всі Пси, що гавкають, кусають.

ТОП- 5 ПОРАД ДЛЯ СПРАВЖНІХ ІСТОРИКІВ ВІД ЛУКІАНА ІЗ САМОСАТИ

- Єдине завдання історика – розповідати все так, як воно діялось.
- Він цілком справедливо вважатиме, що жодна мисляча людина не буде засуджувати його за те, що він описав нещастя й безумні вчинки саме так, як вони відбувалися. Адже він не винуватець цих подій, а лише оповідач.
- Передусім, важливо, щоб мислення історика було схожим на дзеркало, чисте й блискуче, з чітко налаштованим центром – щоб воно могло показувати образи речей такими, якими їх приймає, нічого не викривляючи, не змінюючи фарби і не спотворюючи зображення.
- В усьому історик має дотримуватися міри, щоб не виявитися нудним, неотесаним чи по-юнацькому неврівноваженим. Йому слід, якщо потрібно, вміти з легкістю перервати розповідь – зупинитись і перейти до іншого, тоді (якщо це важливо) знову повернутися.
- Справді доброму історикові притаманні дві речі. Вони ж найважливіші: він має володіти державним чуттям і вмінням висловлюватися. Першому неможливо навчити – воно є вродженим даром, тоді як вміння висловлюватися здобувається постійною вправою, безупинною працею і бажанням наслідувати давніх авторів.

З найщирішими побажаннями для випускників 2018 року професорсько-викладацький склад та студенство історичного факультету!